

Nr 44.

Av herr **Nilsson, Johan**, i Kristianstad, om anslag till Svenska brandkårens riksförbund.

I skrivelse till Kungl. Maj:t av den 12 sept. 1933 har Svenska brandkårens riksförbund gjort anhållan att Kungl. Maj:t ville hos riksdagen utverka ett anslag av statsmedel för budgetåret 1934/1935 till förbundets verksamhet å 2,000:— kronor.

I årets statsverksproposition föreslås emellertid, att icke något statsanslag skall utgå till förbundet. Dylikt anslag har under en följd av år beviljats förbundet efter upprepade, erkänn samma uttalanden från vederbörande departementschefer angående den viktiga uppgift, som förbundet har att fylla och om det berättigade i att staten understöder dess verksamhet.

Förbundets ändamål är, såsom det står i dess stadgar, att verka för utvecklingen av ett ordnat och betryggande brandväsende i vårt land, särskilt å dess landsbygd.

Att ett sådant arbete är av behovet påkallat torde var och en inse, då ju eldens härjningar åsamkar vårt land årliga brandskador till oerhörda belopp. Den nu rådande situationen beträffande eldsvådefrekvensen å landsbygden är synnerligen allvarlig, vilket bland annat framgår däraf, att mindre ömsesidiga försäkringsinrättningar gjort så stora förluster, att de måst träda i likvidation. Stora kapitalstarka försäkringsbolag hava måst anlita sina fonder i sådan utsträckning, att de ställts inför situationen att antingen uppsäga gällande försäkringsavtal beträffande lantbruksrisker eller vidtaga avsevärda premiehöjningar. Förutom ovannämnda brandskador, som avse eldsvådor i byggnader, torde kunna påpekas de väldiga förluster, som skogseldarna åsamka vårt land. (År 1933 lågt räknat tre miljoner kronor.)

Orsakerna till de stora brandskadorna torde vara av olika slag. Ett faktum är dock, att stora delar av vår landsbygd ännu är i nästan fullständig avsaknad utav ett effektivt brandförsvar.

Att sträva efter att söka minska dessa brandskador genom att inom samhällen och på landsbygden skapa ett brandförsvar lär förvisso vara en för hela landet angelägen uppgift, ett verkligt statsintresse. (En viktig detalj i detta arbete är exempelvis tryggande av vattenbehovet för eldsläckning. För detta ändamål har man under de senaste åren kunnat skaffa sysselsättning åt arbetslösa.) Vad förbundet gjort i ovannämnt intresse, torde delvis belysas av att förbundet under de senaste åren dels bildat och dels till sig anslutit en mängd brandkårer (antalet till förbundet anslutna kårer var 1929: 342. Nu äro 775 kårer anslutna.), däraf en stor del uti stationssamhällen, där staten har oförsäkrad egendom, såsom stationshus, betjäningshus, och uti andra orter, där staten har oförsäkrade offentliga inrättningar.

En del brandförsäkringsinrättningar lämna bidrag till förbundets verksamhet, men en avsevärd del av det belopp, som i den synnerligen sparsamt beräknade kalkylen över förbundets oundgängliga medelsbehov avsetts till upplysningsverksamhet och nybildning av kårer samt upprätthållande av deras effektivitet, har icke kunnat uppbringas. Det är således icke möjligt, att med nuvarande tillgångar fullt utnyttja den organisation, som nu skapats och befunnits väl motsvara sin uppgift och detta inom områden, där verksamheten utan fråga skulle kunna åstadkomma avsevärt ökat resultat.

Då det således torde möta stora svårigheter för riksförbundet att utan det begärda anslaget fylla sin landsgagneliga uppgift, får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att till Svenska brandkårernas riksförbund bevilja för budgetåret 1934/1935 ett extra anslag av 2,000:— kronor såsom bidrag till förbundets verksamhet.

Stockholm den 18 jan. 1934.

Joh. Nilsson,
Kristianstad.